

Dosarul nr. Ira-591/2022

1-21049622-01-1ra-15042022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sili Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Ignat Nicolae xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.04.2021 – 11.06.2021;

Instanța de apel: 05.07.2021 – 23.12.2021;

Instanța de recurs: 15.04.2022 – 21.09.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iunie 2021, *pe baza probelor administrate la urmărirea penală, potrivit procedurii prevăzute la art.364¹ Cod de procedură penală*, Ignat Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 25 000 lei.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de partea civilă CNAM în partea reparării prejudiciului cauzat fondului de asigurări obligatorii de asistență medicală.

S-a dispus de a încasa din contul lui Ignat Nicolae în beneficiul CNAM suma de 1 060 lei cu titlu de prejudiciu material.

S-a dispus de a încasa din contul inculpatului Ignat Nicolae cheltuielile judiciare în sumă de 320 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Ignat Nicolae la 03 februarie 2021, aproximativ ora 19:06 min., fiind în calitate de conducător auto, conducând mijlocul de transport „Mercedes 906KA35”, cu n/î xxx, deplasându-se pe bd. Moscova din direcția str. M. Basarab spre str. Studenților din mun. Chișinău, la intersecția cu str. Studenților, efectuând manevra de virare la stânga spre str. Florilor, n-a manifestat prudența sporită la trafic, n-a apreciat corect situația rutieră în care afla autovehiculul la momentul respectiv, prin ce a încălcat Legea nr.131-XVI din 07 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, art.32 alin.(4) lit. a) din Legea prenotată stipulează că, participanții la traficul rutier sânt obligați: să

cunoască și să respecte prevederile prezentei legi, ale altor acte legislative și ale actelor normative în vigoare în domeniu și art.33 alin.(3) lit. a) din același act normativ, prevede că, conducătorul de autovehicul este obligat: să cunoască și să respecte Regulamentul circulației rutiere.

Totodată, conducătorul vizat a ignorat și Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere, emisă în scopul executării prevederilor articolului 37 din Legea nr.131/2007, după cum urmează: punctul 39 alin.(1), înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic; punctul 40 alin.(1) lit. a) și b), înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie: a) să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea stângă a carosabilului cu circulația în sens unic, b) să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor; punctul 42 alin.(1), determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau/și indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare; punctul 45, conform căruia, 1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului", și drept urmare, în afara trecerii pentru pietoni a comis tamponarea pietonului Muntean Valeriu, care traversa partea carosabilă de la dreapta spre stânga relativ deplasării unității de transport, fiind în preajma stației pentru transport obștesc, cauzându-i astfel, acestuia vătămări corporale medii, sub formă de: „Fractura cominutivă în treimea distală a tibiei drepte cu deplasare cu edem posttraumatic al țesuturilor moi la acest nivel, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie", consemnate în raportul de expertiză judiciară nr.202102D0391 din 09 martie 2021. De asemenea, după impact, conducătorul Ignat Nicolae, fără a acorda ajutorul medical a părăsit locul faptei în direcția necunoscută, prin ce a încălcat grosolan și prevederile punctul 12 alin. (1) lit. a-h) al RCR, care stipulează că, conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea

sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; d) să elibereze carosabilul deplasând vehiculul pe acostament ori cât mai aproape de bordura trotuarului, atunci când în urma accidentului nu sânt persoane decedate și/sau traumatizate, iar prezența pe carosabil a vehiculului implicat în accident face dificil sau blochează traficul rutier; e) să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor; h) să nu consume băuturi alcoolice sau droguri, precum și să nu administreze medicamente preparate în baza acestora până nu va fi supus testării alcoolscoapice, sau, după caz, examinării medicale și recoltării probelor biologice.

Pe baza stării de fapt expuse, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Ignat Nicolae, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, să-i fie stabilită și pedeapsă complementară în conformitate cu prevederile art.65¹ Cod penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de un an, în rest cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a invocat că, consideră sentința neîntemeiată în partea nestabilirii pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, prin neaplicarea art.65¹ Cod penal în privința inculpatului Ignat Nicolae.

A menționat că prima instanță, nu și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește neaplicarea față de inculpatul Ignat Nicolae a dispoziției art.65¹ Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit prin nemotivarea aplicării pedepsei complementare. În acest context, modul de aplicare a pedepsei complementare potrivit sancțiunii art.264 alin.(1) Cod penal este cunoscut și din aceste considerente partea acuzării a solicitat aplicarea prevederilor art.65¹ Cod penal și anume privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

Potrivit prevederilor art.65¹ alin.(2) Cod penal, „Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5ani.”

Acuzarea a invocat că, în situația respectivă, instanța de judecată urma să stabilească pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de

transport pe un termen de 2 ani, față de inculpatul Ignat Nicolae, prin aplicarea prevederilor art.65¹ alin.(2) Cod penal, deși sancțiunea art.264 alin.(1) Cod penal nu prevede expres pedeapsa complementară ca pedeapsa de bază la stabilirea pedepsei sub formă de amendă. În speța respectivă, temei de aplicarea acestei pedepse complementare reiese din circumstanțele cauzei și anume că, a părăsit locul faptei în direcția necunoscută, fără a acorda ajutorul medical, a comis tamponarea pietonului Muntean Valeriu, care din spuse este invalid, care traversa partea carosabilă de la dreapta spre stânga relativ deplasării unității de transport, fiind în preajma stației pentru transport obștesc.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței.

În plus, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, în baza dispozițiilor art.264 alin.(1) Cod penal.

4.2. Instanța de apel a constatat că, din conținutul apelului declarat rezultă că, legalitatea sentinței este contestată doar sub aspectul individualizării și stabilirii pedepsei, și anume neaplicarea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în cererea de apel, instanța de apel a constatat că motivele invocate de apelant nu și-au găsit confirmare, din care considerente careva temeiuri de a interveni în sentința primei instanțe nu s-au atestat.

În acest context, instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, constată că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 65, 67 și 75 Cod penal, și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării celui vinovat.

Referitor la personalitatea inculpatului Ignat Nicolae, instanța de apel a reținut că acesta este angajat în câmpul muncii în calitate de distribuitor la SRL „Ignat Invest”, infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, fiind comisă din imprudență.

Drept circumstanțe atenuante conform art.76 Cod penal la stabilirea pedepsei inculpatului instanța distinge recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului, repararea parțială benevolă a daunei cauzate prin infracțiune, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Careva circumstanțe agravante în baza art.77 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului nu au fost stabilite. Instanța de apel a remarcat că, la individualizarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată

inculpatului fiind legală, echitabilă și corect individualizată.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că prima instanță justificat a aplicat acestuia reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(2) Cod penal, este clasificată ca fiind una mai puțin gravă, precum și reieșind din personalitatea inculpatului și noile limite ale pedepsei sub formă de amendă determinate la art.264 alin.(1) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, coroborat cu art.364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa de sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 25 000 lei.

La stabilirea pedepsei prima instanță a ținut cont și de personalitatea inculpatului, care anterior nu s-a mai aflat în conflict cu legea penală, neavând antecedente penale, acesta este căsătorit, are trei copii la întreținere, fiind unicul întreținător al familiei, este angajat în câmpul muncii.

În aceste condiții, urmează a fi notat că pedeapsa este principalul mijloc de realizare a scopului legii penale. Mai mult, pentru ca echitatea socială să fie reală, iar pedeapsa echitabilă, aceasta trebuie să fie dispusă cu respectarea strictă a principiului diferențierii și individualizării pedepsei penale.

Conform normei stabilite de art.264 alin.(1) Cod penal, fapta incriminată de acest articol, se pedepsește cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani.

Din considerentele expuse mai sus, instanța de apel a considerat nefondată solicitarea acuzatorului de stat referitor la aplicarea pedepsei complimentare în conformitate cu prevederile art.65¹ Cod penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de un an, or, instanța de apel a reiterat că, pedeapsa complementară poate fi aplicată doar în cazul în care pedeapsa principală este stabilită sub formă de închisoare, în speță inculpatului Ignat Nicolae fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., or, în cazul în care, inculpatului i se aplică pedeapsa sub formă de amendă, sancțiunea art.264 alin.(1) Cod penal nu prevede și aplicarea pedepsei complementare.

4.3. Totodată, instanța de apel a reiterat că, de către prima instanță în mod corect a fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea civilă CNAM, fiind dispusă încasarea din contul lui Ignat Nicolae în beneficiul CNAM suma de 1 060 lei cu titlu de prejudiciu material, cauzat fondului de asigurări obligatorii de asistență medicală, în legătură cu acordarea asistenței medicale părții vătămate V. Munteanu.

Instanța de apel a evidențiat că, prima instanță justificat s-a expus asupra cheltuielilor judiciare, dispunând încasarea din contul inculpatului Ignat Nicole în beneficiul bugetului de stat a sumei de 320 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate la efectuarea expertizei judiciare.

5. Procurorul, în temeiul pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar hotărârile adoptate și solicită casarea parțială a acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Ignat Nicolae recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, să-i fie stabilită și pedeapsă complementară în conformitate cu prevederile art.65¹ Cod penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de un an, în rest cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale acuzarea invocă argumente similare celor reflectate în cererea de apel, suplimentar indică faptul că instanța de apel urma să stabilească pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, față de inculpatul Ignat Nicolae, prin aplicarea prevederilor art.65¹ alin.(2) Cod penal, deși sancțiunea art.264 alin.(1) Cod penal nu prevede expres pedeapsa complementară ca pedeapsa de bază la stabilirea pedepsei sub formă de amendă. Consideră că, în speța respectivă, temei de aplicarea acestei pedepse complementare reiese din circumstanțele cauzei și anume că inculpatul Ignat Nicolae a părăsit locul faptei în direcția necunoscută, fără a acorda ajutorul medical, a comis tamponarea pietonului Muntean Valeriu, care din spuse este invalid și care traversa partea carosabilă de la dreapta spre stânga relativ deplasării unității de transport, fiind în preajma stației pentru transport public.

În acest context, acuzarea constată că decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederile art.394 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare și motivele de neaplicare a pedepsei complementare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, se reține că, recurentul invocă temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, criticele părții acuzării se axează pe ideea că, instanțele ierarhic inferioare au individualizat pedeapsa contrar prevederilor legale, la caz fiind indispensabilă stabilirea pedepsei complementare, prin aplicarea prevederilor art.65¹ alin.(2) Cod penal.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Ignat Nicolae și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art.art.61, 75

Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală. Pedepsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită inculpatului, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art.61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Colegiul penal apreciază drept neîntemeiate argumentele acuzatorului de stat precum că, instanța de apel la motivarea stabilirii pedepsei nu a indicat motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare și motivele de neaplicare a pedepsei complementare. Din conținutul deciziei instanței de apel se reflectă personalitatea inculpatului Ignat Nicolae, fiind reținut că acesta este angajat în câmpul muncii în calitate de distribuitor la SRL „Ignat Invest”, anterior nu s-a mai aflat în conflict cu legea penală, neavând antecedente penale, acesta este căsătorit, are trei copii la întreținere, fiind unicul întreținător al familiei. Mai mult, se evidențiază că infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, fiind comisă din imprudență.

Totodată, Colegiul penal reține drept întemeiată argumentarea instanței de apel referitor la pedeapsa complementară, prin care se explică că pedeapsa complementară poate fi aplicată doar în cazul în care pedeapsa principală este stabilită sub formă de închisoare, în speță inculpatului Ignat Nicolae fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă. Or, în cazul în care, inculpatului i se aplică pedeapsa sub formă de amendă, sancțiunea art.264 alin.(1) Cod penal nu prevede și aplicarea pedepsei complementare.

Pe de altă parte, se reține că, motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (Vol. I, f.d.218-230) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de

recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Ignat Nicolae xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 27 octombrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie